

Arrest

nr. 240 479 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 25 augustus 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 26 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 19 oktober 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 12 april 2017 (RvV 12 april 2017, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 11 augustus 2017 een tweede verzoek in om internationale bescherming.

1.4. De commissaris-generaal trof op 19 oktober 2017 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van het in punt 1.3. vermelde verzoek om internationale bescherming.

1.5. Verzoeker diende op 4 januari 2018 een derde verzoek in om internationale bescherming.

1.6. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek op 10 april 2018 niet-ontvankelijk.

1.7. Verzoeker diende op 11 juni 2018 een vierde verzoek in om internationale bescherming.

1.8. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek op 7 augustus 2018 niet-ontvankelijk.

1.9. Verzoeker diende op 16 januari 2019 een vijfde verzoek in om internationale bescherming.

1.10. De commissaris-generaal verklaarde dit verzoek op 3 december 2019 niet-ontvankelijk. Verzoeker werd hiervan de volgende dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sjiitische Irakees afkomstig uit Bagdad, in Centraal-Irak. Uw vader is een Fayli-Koerd en uw moeder is een Arabische vrouw afkomstig uit Bagdad, Centraal-Irak. Na uw middelbare studies zou u zijn beginnen werken als verkoper in een supermarkt. Van 2010 tot 2013 zou u als boekhouder in een winkel hebben gewerkt die gespecialiseerd was in wisselstukken voor zware voertuigen. Van 2012 tot 2013 heeft u één jaar aan de universiteit van Rafidayn ‘business’ gestudeerd, maar omwille van de te zware combinatie werken/ studeren, heeft u die studie stopgezet.

Op 23 juli 2014 werd uw oudste broer, die als ambtenaar voor het Ministerie van Olie werkte, vermoord. Ongeveer 5 à 6 dagen later zou u zijn lijk hebben teruggevonden in een nabijgelegen ziekenhuis. Eind augustus 2014, na de rouwperiode, zou u bij de collega's van uw broer zijn gaan informeren naar de omstandigheden van de moord op uw broer. Men zou u drie keer hebben afgewimpeld aan de receptie van het ministerie waar uw broer werkte. Niemand wilde informatie geven en u had de indruk dat men bang was van u. Wel zou u van één collega van uw broer, ene H.(…), hebben vernomen dat uw broer wellicht om het leven was gebracht omdat hij was uitgekomen op een groot corruptieschandaal. Hij zou u hebben gewaarschuwd geen verder onderzoek te doen omdat anders ook uw leven in gevaar zou zijn. Eind september 2014 zou een aantal leden van een militie (‘Asaib Ahl al-Haq’) bij u thuis zijn langsgesproken, op zoek naar u. U zou op dat ogenblik niet thuis zijn geweest. Men zou uw familie hebben gezegd dat u diende te stoppen met de moord op uw broer te onderzoeken. U zou na dit bezoek onmiddellijk zijn opgebeld door één van uw jongere broers. Hij zou u gezegd hebben niet meer naar huis te komen. Vanaf dat moment zou u zijn ondergedoken, onder andere bij een vriend en bij een oom. Twee weken later zou men een tweede keer bij u thuis zijn binnengevallen. Eind december 2014 zou u vanuit Bagdad legaal naar Turkije gereisd zijn. Vervolgens zou u vanuit Turkije illegaal naar België zijn gereisd, waar u op 25 augustus 2015 aankwam. U diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in op 26 augustus 2015.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u kopieën voor van volgende documenten: uw Iraakse identiteitskaart, uw bewijs van nationaliteit, de woonstkaart op naam van uw moeder, een voedselkaart, de overlijdensakte van uw broer, een werkbadge van uw broer, documenten in het kader van het werk van uw overleden broer en tenslotte een attest in verband met een stage die u volgde aan de Rafidayn-universiteit.

Op 19 oktober 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende hiertegen op 17 november 2016 beroep aan, waarna de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 12 april 2017 de eerdere beslissing van het CGVS volgde (zie arrest nr. 185362).

U keerde niet terug naar uw land van herkomst maar diende op 11 augustus 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hierbij verwees u opnieuw naar de moord op uw broer S., maar ook een tweede broer, S., zou op 10 juli 2017 in de Palestina-sstraat zijn vermoord door mannen van ‘Asaib

Ahl al- Haqq'. Hij werd beschoten en stierf ter plekke. U zou dit alles hebben vernomen van een derde broer, H.

U vreesde bij terugkeer, net zoals uw broers S.(...)f en S.(...)d, te worden vermoord. Ter staving van uw tweede verzoek legt u nogmaals de kopieën neer van uw Iraakse identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, rantsoenkaart en bewonerskaart, alsook een kleurenprint van een overlijdensakte van uw broer S.(...)d (dd. 10 juli 2017).

Op 19 oktober 2017 besliste het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek. U tekende geen beroep aan tegen die beslissing.

U verliet het Belgische grondgebied niet en diende op 4 januari 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. Voor dit derde verzoek steunde u zich op de motieven die u in uw eerste twee verzoeken reeds uiteenzette, met name dat uw broer S. op 10 juli 2017 vermoord werd door de Asaib-militie. U voegde hieraan toe dat u een Fayli Koerd bent en dat jullie als Fayli Koerden niet aanvaard worden in Bagdad. Na het Koerdisch referendum van 25 september was de relatie tussen Koerdistan en de Centraal-Iraakse regering drastisch veranderd. Als Fayli Koerden zijn jullie verloren in het conflict tussen de twee partijen, waarbij geen van beide partijen jullie aanvaardden. Uw broer H. zou, uit schrik om gedood te worden, intussen ondergedoken leven. Uw familie in Irak werd er bovendien meermaals aan herinnerd dat ze Koerden zijn. Bovendien werden er aan hen verschillende vragen over hun afkomst en geloof gesteld werden. Uit schrik om gedood te worden zou u zelf niet kunnen terugkeren naar Irak. Ter staving van uw derde verzoek legde u een kopie en vertaling van de overlijdensakte van S. voor.

Op 10 april 2018 nam het CGVS andermaal een beslissing van niet-ontvankelijkheid van uw volgend verzoek. U ging hiertegen niet in beroep.

U bleef in België en diende op 11 juni 2018 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U bleef hierbij verwijzen naar uw initieel asielrelaas en voegde er aan toe dat u geen bescherming kan genieten in Irak omdat uw familie niet tot een stam behoort. U legde uit dat de stam, in geval van problemen, bescherming kan bieden of een oplossing kan zoeken. Een stam zou u ook kunnen beschermen tegen de brutaliteiten van een welbepaalde militie. Maar dat is voor u niet het geval. U verwees naar de moord op uw broer en zei dat u niet bent gestopt met de zoektocht naar zijn moordenaars. Mocht u tot een stam behoren, had u deze zaak kunnen rechtzetten en het recht in eigen handen kunnen nemen. U beschouwt zichzelf als een zwart schaap dat waar dan ook, wanneer u zou gaan aankloppen bij bijvoorbeeld een ministerie of een ziekenhuis, niet zal worden geholpen. Integendeel, men zal u naar de Koerdische regio sturen of doorverwijzen. Dit terwijl men u in Koerdistan dan weer als een Arabier zou beschouwen. Zo kende u problemen toen u uw Iraaks nationaliteitsbewijs wou gaan ophalen. U werd niet als ieder ander persoon behandeld maar u moest lang wachten, werd ondervraagd en moest extra papieren voorleggen. U ondervond een gebrek aan respect tegenover Fayli Koerden, niettegenstaande jullie al drie generaties lang in het land vertoeven. U legde een handgeschreven notitie voor waarop de voor u belangrijkste punten nogmaals stonden opgesomd. Verder legde u geen bijkomende documenten neer.

Op 7 augustus 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw vierde verzoek niet -ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 16 januari 2019 een vijfde verzoek in. Hierin verwijst u andermaal naar het feit dat de milities nog steeds naar u op zoek zijn omdat u onderzoek deed naar wie verantwoordelijk was voor de moord op uw broer. U stelt dat de militieleden van Asaeb Ahl Al Haq hem vermoord hebben en dat u dit te weten kwam van de baas van uw broer. U wordt door deze militie bedreigd met de dood, zo stelt u. U voegt hieraan toe dat u in België op straat verblijft en medische problemen heeft. Bovendien heeft u vernomen dat uw moeder dit jaar overleden is aan kanker. Ter staving van uw huidige verzoek legt u een kopie neer van uw identiteitskaart, alsook een kopie van uw nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk het feit dat u nog steeds wordt gezocht door de milities nadat u een onderzoek voerde naar de daders van de moord op uw broer. De militieleden van Asaeb Ahl Al Haq zouden hiervoor verantwoordelijk zijn. Dient wat dit betreft echter te worden vastgesteld dat deze asielmotieven ter gelegenheid van uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgewezen, waardoor deze gezag van gewijsde heeft. Het louter opnieuw verwijzen naar de reeds bedrieglijk bevonden asielmotieven, vermag uiteraard niet de geloofwaardigheid ervan te herstellen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat betreft het feit dat u stelt in België geen onderdak te hebben en te lijden aan medische problemen, dient opgemerkt dat deze zaken geen link hebben met één van de gronden van de Conventie van Genève. Volgens de Conventie dienen personen beschermd te worden indien zij een gegronde vrees voor vervolging koesteren in geval van terugkeer naar hun land van herkomst. Dit is in casu niet het geval. Ook het feit dat uw moeder dit jaar is overleden aan kanker verandert niets aan deze appreciatie daar dit niets te maken heeft met uw reeds aangehaalde problemen in uw land.

De documenten die u voorlegde tijdens uw vijfde verzoek, namelijk de kopies van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, vermogen geenszins een ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie. Bovendien werden deze documenten reeds beoordeeld in uw tweede verzoek om internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de

asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Dit is in casu niet het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het EVRM, met de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en met de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: de oude Procedurerichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de "principes van machtsoverschrijding".

Vooreerst levert verzoeker kritiek op de nieuwe wetsbepaling artikel 57/6/2, § 1, van de vreemdelingenwet, die van toepassing is sedert 22 maart 2018. Luidens verzoeker zou deze nieuwe wetsbepaling niet langer voorzien dat het CGVS "op een met redenen omklede wijze zou motiveren dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement". Tevens merkt verzoeker op dat de beslissing enkel een opsomming van de reeds afgeronde procedure bevat, maar de huidige persoonlijke situatie van verzoeker hierbij niet zou betrekken.

Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat hij niet de juiste conclusie trekt uit de hoedanigheid van verzoeker als *Fayli-Koerd*, die zowel een etnische als een religieuze minderheid zijn, vermits de *Fayli-Koerden* de *shia*-strekking volgen binnen de islam. Door het feit dat verzoeker uit een gemengd huwelijk geboren is en hem *“bijzonder uitsluit, zowel binnen de Faili Koerdische als binne de Arabische gemeenschap”*, stelt verzoeker verder *“nieuwe documenten”* te hebben voorgelegd, die *“door een gebrek aan zorgvuldigheid en een te oppervlakkige beoordeling ten onrechte niet in aanmerking werden genomen”*.

Vervolgens citeert verzoeker twee maal integraal de motieven van de bestreden beslissing, waarna hij de allerlaatste overweging uit de bestreden beslissing betwist, namelijk dat hij geen *“persoonlijke omstandigheden”* zou kunnen invoeren die de ernst van de bedreiging van het willekeurige geweld in Bagdad in zijn hoofde zouden verhogen. Verzoeker wijst te dezen naar zijn *Fayli-Koerdische* etnische origine en bijhorende *shia*-strekking van de islam, die volgens hem voor een verhoogd risico zou zorgen, *“voornamelijk sinds het referendum”*. De commissaris-generaal zou, zo oppert verzoeker, geen ernstig onderzoek gevoerd hebben naar deze etnische component. Luidens verzoeker lopen de *Fayli-Koerden* een verhoogd risico in het actuele stadium van het conflict, waarbij thans ook de protestbeweging in Bagdad in waardering dient te worden genomen. Deze protestbeweging zou immers het bewijs leveren van *“het gebrek aan democratisch beleid en grove schendingen van de mensenrechten”*. Verzoeker wenst deze stelling te staven door in zijn verzoekschrift diverse internetbronnen weer te geven: i) een artikel van de Franse krant *Libération* van 8 december 2019 over de moord op een jonge vrouw die kookte voor protestanten tegen de regering, ii) een artikel van de Koerdische internetkrant *“shafaaq”* van 5 december 2019 waaruit moet blijken dat dat meisje van *Fayli-Koerdische* etniciteit was, iii) een rapport van de NGO *‘Minority Rights’* van november 2017 over de mensenrechtensituatie van de *Fayli-Koerden* in Irak en iv) een artikel van de internetkrant *“Kurdistan24”* van 7 oktober 2017, dat gewag maakt van bedreigingen aan het adres van de Koerden, *“specifically Faily”*, om uitgewezen te worden uit Irak na het onafhankelijkheidsreferendum in Iraaks Koerdistan.

In een volgend middelenonderdeel, dat getuigt van onzorgvuldig knip- en plakwerk, verwijst verzoeker naar artikel 13 van het EVRM, naar artikel 47 van het Handvest en naar artikel 39 van de oude Procedurerichtlijn die een recht op daadwerkelijk beroep garanderen. Verzoeker betoogt dat *“de beslissing tot de eerder niet-inoverwegingneming van de meervoudige asielaanvraag thans de beslissing die de aanvraag onontvankelijk verklaart, houdt effectief de verwerping van de asielaanvraag in en valt bijgevolg onder de categorie van beslissingen waartegen een daadwerkelijk beroep moet open staan”* (sic), waarna een uiteenzetting volgt waarom dit beroep niet aan die standaard zou beantwoorden, onder meer door het terugbrengen van de termijn van beroep van 30 naar 10 of 5 dagen.

Tenslotte herhaalt verzoeker dat hij wel degelijk een risico loopt en dat er een meer doorgedreven onderzoek zou moeten worden gevoerd omdat er wel degelijk nieuwe feitelijke elementen werden aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken om als vluchteling te worden erkend of om de subsidiaire bescherming te bekomen. Het CGVS heeft naar het oordeel van verzoeker geen rekening gehouden *“met de gelegenheid dat de verzoekende partij een soennitische moslim is waarvan de broer ook in België erkend werd als vluchteling, zodaar (sic) het gezin sowieso een bijzonder profiel biedt dat dient te worden onderzocht om het risico in geval van terugkeer in te schatten”*.

Specifiek wat de subsidiaire bescherming betreft, poneert verzoeker dat een terugkeer naar Irak voorbarig is gelet op de algemene onzekerheid die daar heerst, waarbij hij een artikel vanop de website *Middle East Eye d.d. 8 januari 2019* integraal citeert.

2.2. Nieuwe stukken

2.2.1. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker twee stukken, namelijk kleurenkopieën van een identiteitskaart en van een attest van nationaliteit (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4).

2.2.2. Middels een aanvullende nota van 31 juli 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de *“UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019, naar de *“EASO Country Guidance note: Iraq”* van juni 2019 en naar het *“EASO COI Report Iraq - Security situation”* van maart 2019 en naar de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 4 maart 2020 (Aanvullende nota CGVS).

2.3. Beoordeling

2.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld.

Vervolgens vestigt de commissaris-generaal de aandacht op het feit dat er in dit vijfde verzoek om internationale bescherming geen enkel nieuwe vrees, noch feitelijk element, noch document, werd aangebracht dat niet eerder werd besproken tijdens de vier voorgaande verzoeken om internationale bescherming van verzoeker. Dientengevolge stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker geen enkel nieuw element aanbracht dat de kans op internationale bescherming voor hem aanzienlijk verhoogt.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, vermeldt de commissaris-generaal dat er zich actueel geen situatie van willekeurig oorlogsgeweld voordoet in de Iraakse hoofdstad Bagdad, verzoekers regio van herkomst in Irak, waarvoor hij verwijst naar de EASO landeninformatie van maart 2019.

De commissaris-generaal besluit dat het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6/2, §1, van de vreemdelingenwet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

2.3.2. Het enig middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het EVRM, met de artikelen 41 en 47 van het Handvest en met de artikelen 23 en 39 van de oude Procedurerichtlijn, aangezien verzoeker verzuimt uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing *in concreto* deze verdrags- en richtlijnbevestigingen zou schenden. Verzoeker vermeldt dat al deze bepalingen voorzien in het recht op een daadwerkelijk beroep, maar slaagt er niet in om aan te tonen dat zo'n daadwerkelijk beroep *in casu* niet voorhanden zou zijn.

Het enig middel is eveneens onontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Die schending kan niet dienstig aangevoerd worden, aangezien de beoordeling beperkt is tot de nieuwe elementen, zoals bedoeld in artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Het middel is evenmin ontvankelijk in zoverre verzoeker de schending aanvoert van de "*principes van machtoverschrijding*", gezien in zijn verzoekschrift niet wordt verhelderd op welke wijze de bestreden beslissing in strijd zou zijn met deze principes.

2.3.3. Waar verzoeker het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel bespreekt tegen een beslissing waarbij een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, dient te worden aangestipt dat deze passage uit het verzoekschrift geen aanleiding kan geven tot een hervorming of een nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad stelt in de eerste plaats vast dat het laken van de beroepsmogelijkheden neerkomt op wetskritiek die niet dienstig kan worden aangevoerd (*cf.* RvS 19 juni 2013, nr. 223.694). Bovendien ressorteert de huidige vordering onder de zogeheten volle rechtsmacht-procedure *cf.* artikel 39/2, §1, van de vreemdelingenwet zodat verzoeker elk belang ontbeert bij zijn kritiek.

2.3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3.5. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. 211.838). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "*afdoende*" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dus dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.3.6. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)"

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming op 7 november 2019 een verklaring kon afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (AD 15/21865W, stuk 8, Verklaring volgend verzoek). Gevraagd waarom hij dit volgende verzoek wil indienen, antwoordde verzoeker: *"Omdat ik geen andere keuze heb. Ik verblijf hier op straat en kan niet terugkeren naar mijn land. Ik zit hier ook al sinds 2017 zonder adres. Mijn advocate vraagt mij een adres zodat ik een regularisatieprocedure kan opstarten. Echter wil niemand opvangen of helpen. Ik hoop op basis van mijn asielaanvraag een opvangplaats te krijgen waar ik mij kan wassen en waar ik kan slapen."* (*Ibid.*, vraag 15). Verderop verklaart verzoeker *"Ik kan niet terug naar Irak. Ik word nog altijd met de dood bedreigd. Heeft u niet gezien wat de milities met de mensen doen?"* (...) *"De milities zijn nog steeds op zoek naar mij omwille van de moord op mijn broer. Ik was op zoek naar de daders die dit gedaan hebben. Het zijn militieleden die hem gedood hebben, meer bepaald leden van Asaeb Ahl Al Haq"* (*Ibid.*, vraag 18). Verzoeker stelt daarnaast het volgende: *"Ik ben ziek en heb een ontsteking in mijn lies. Een soort van knobbeltje waarbij ik veel pijn heb en hiervoor behandeling nodig heb."* (*Ibid.*, vraag 22).

Nog blijkens het administratief dossier (AD 15/21865W, stuk 6, documenten) legde verzoeker in het kader van zijn vijfde verzoek om internationale bescherming twee documenten neer, namelijk kleurenkopieën van een identiteitskaart en van een attest van nationaliteit. Na raadpleging daarvan stelt de Raad vast dat het om dezelfde documenten gaat die verzoeker thans bij zijn verzoekschrift voegt (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4) en die hij eerder al voorlegde tijdens zijn tweede verzoek om internationale bescherming.

2.3.8. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement, waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen.

2.3.9. Uit de hierboven weergegeven verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker ter staving van dit vijfde verzoek om internationale bescherming enerzijds motieven naar

voor brengt die geen uitstaans hebben met de criteria voor het bekomen van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, met name zijn voornemen om onderdak en een adres te krijgen in België en zijn medische problemen, hetgeen lijkt te wijzen op een instrumentele aanwending van het verzoek om internationale bescherming, en anderzijds motieven die hij al eerder naar voor bracht in zijn vier eerdere verzoeken om internationale bescherming. Verzoeker verwees immers naar zijn vrees voor vervolging door de sjjiitische militie *Asa'eb Ahl al Haq*, wegens het onderzoek dat hij opstartte ingevolge de moord op zijn broer. Dit asielmotief werd reeds ingeroepen ter gelegenheid van verzoekers allereerste verzoek om internationale bescherming van 26 augustus 2015. In zijn arrest nr. 185 362 van 12 april 2017 oordeelde de Raad dat daaraan geen enkel geloof kan worden gehecht. Dat arrest geniet thans kracht van gewijsde. Het louter opnieuw formuleren van een vrees waarvan de Raad reeds eerder de ongeloofwaardigheid vaststelde, kan onmogelijk een nieuw element of feit uitmaken in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

De stukken die verzoeker neerlegde, vermogen hieraan niets te veranderen, gezien het louter kopieën van identiteitsdocumenten betreffen die reeds besproken werden in het tweede verzoek om internationale bescherming. De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal op goede gronden kon vaststellen dat verzoeker in dit vijfde verzoek geen nieuwe elementen aanbrengt die voor hem de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

2.3.10. In zijn verzoekschrift verwijt verzoeker de commissaris-generaal dat hij niet de juiste gevolgen trekt uit de hoedanigheid van verzoeker als *Fayli-Koerd*, die zowel een etnische als een religieuze minderheid zijn, vermits de *Fayli-Koerden* de *shia*-strekking volgen binnen de islam. Door het feit dat verzoeker uit een gemengd huwelijk geboren is en hem "*bijzonder uitsluit, zowel binnen de Fayli-Koerdische als binnen de Arabische gemeenschap*".

2.3.11. De Raad merkt eerst en vooral op dat verzoeker zijn etnische origine en zijn behoren tot de sjjiitische strekking binnen de islam niet als een 'nieuw' element had aangebracht bij zijn vijfde verzoek om internationale bescherming van 16 januari 2019, zodat hij de commissaris-generaal geen onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek kan verwijten doordat met dit element in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

Bovendien stelt de Raad na raadpleging van het administratief dossier vast dat het etnische profiel van verzoeker het onderwerp vormde van een uitvoerig onderzoek naar aanleiding van het derde verzoek om internationale bescherming d.d. 4 januari 2018. De commissaris-generaal oordeelde toen, op basis van objectieve informatie, dat in Bagdad geen sprake is van systematische vervolging van de *Fayli-Koerden*, noch van mensen met gemengde achtergrond, louter omwille van hun etnie, waardoor dit profiel van verzoeker destijds niet als een nieuw element kon worden gekwalificeerd dat de kans aanzienlijk groter maakte dat hij voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Verzoeker legde zich neer bij dit oordeel van 10 april 2018, aangezien hij verzuimde daartegen beroep aan te tekenen bij de Raad. In zijn verzoekschrift citeert verzoeker uit verschillende rapporten waaruit hij afleidt dat de *Fayli-Koerden* wel degelijk een risico lopen in Irak, "*voornamelijk sinds het referendum*". Na raadpleging van de aangehaalde passages stelt de Raad evenwel vast dat een dergelijk risico daaruit niet kan worden opgemaakt. Uit het artikel van de Franse krant *Libération* van 8 december 2019 over de moord op een jonge vrouw blijkt duidelijk dat die moord gepleegd werd omdat ze kookte voor anti-regeringsdemonstranten. Haar etnische achtergrond wordt daarin niet vermeld. Evenmin in het artikel van de Koerdische internetkrant "*shafaaq*" wordt die achtergrond expliciet beschouwd als reden voor de moord. Uit het rapport van de NGO '*Minority Rights*' van november 2017 over de mensenrechtensituatie van de *Fayli-Koerden* in Irak blijkt dat deze groep onder het Baath-regime aan vervolgingen bloot stond, maar daaruit kan geen actuele vrees of actueel risico worden gepuurd. Op basis van het artikel van de internetkrant "*Kurdistan24*" van 7 oktober 2017, waarin gewag wordt gemaakt van bedreigingen aan het adres van de Koerden, "*specifically Faily*", kan niet opgemaakt worden dat die bedreigingen effectief werden omgezet in uitdrijvingen van de *Fayli-Koerden*, waarbij de Raad opmerkt dat sindsdien bijna drie jaar verstreken zijn. Deze informatie is geenszins van aard om afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

2.3.12. De ongestaafde bewering van verzoeker dat hij een soennitisch moslim is waarvan de broer in België als vluchteling werd erkend, waardoor hij een bijzonder profiel zou hebben, is een element dat niet wordt ondersteund door de gegevens van het administratief dossier. Elders in zijn verzoekschrift omschrijft hij zichzelf overigens als *Fayli-Koerd* die tot de sjjiitische strekking van de islam behoort. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn broer zou zijn vermoord, zodat het bijzonder bevreemdend overkomt dat hij in zijn verzoekschrift plots poneert dat zijn broer in België als vluchteling zou zijn erkend.

Bijgevolg kan verzoeker de commissaris-generaal onmogelijk een onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek verwijten doordat met deze kennelijk bedrieglijke elementen geen rekening zou zijn gehouden.

2.3.13. In zijn verzoekschrift gaat verzoeker tenslotte in op de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst op de algemene onzekerheid die in Irak heerst, waarvoor hij verwijst naar een artikel op de website *Middle East Eye* d.d. 8 januari 2019. In dat artikel wordt gewag gemaakt van betogingen in Bagdad die gewelddadig worden neergeslagen. De Raad stelt evenwel vast dat de overheidsrepressie naar aanleiding van de protestacties een vorm van gericht geweld is tegen anti-overheidsbetogers, maar dat deze feitelijkheden niet gekwalificeerd kunnen worden als willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Uit de objectieve informatie waarnaar de bestreden beslissing verwijst, namelijk het 'EASO COI-report 'Iraq: security situation' van maart 2019 en die wordt bevestigd in de landeninformatie die in de aanvullende nota wordt vermeld ('COI Focus Irak – Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak' van 4 maart 2020), blijkt afdoende dat er zich actueel in Bagdad, verzoekers regio van herkomst, actueel geen situatie van willekeurig oorlogsgeweld voordoet in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft, in weerwil van zijn beweringen in zijn verzoekschrift, ook geen persoonlijke elementen aannemelijk gemaakt die een verhoogd risico zouden opleveren op slachtofferschap van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld. *Supra* werd verzoekers etnische origine reeds besproken. Dit element zou desgevallend aanleiding kunnen geven tot een verhoogd risico op gericht geweld, *quod non*, maar maakt zeker geen 'persoonlijke omstandigheid' uit die een verhoogd risico op slachtofferschap van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld in het leven roept.

2.3.14. De Raad stelt op basis van wat voorafgaat vast dat de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van het vijfde verzoek om internationale bescherming van verzoeker omdat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3.15. Bijkomend stipt de Raad aan, naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat hij bij een terugkeer wel degelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade, dat het onderzoek beperkt blijft tot de 'nieuwe' elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Voorts is het advies van de commissaris-generaal betreffende de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet niet bindend en wijzigt dit de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat dit advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (cf. RvS 21 januari 2020, nr. X; RvS 24 mei 2016, nr. X).

2.3.16. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van de artikelen 57/6 en/of 57/6/2 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3.17. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen om de specifieke redenen, zoals voorzien in artikel 39/2 §1, tweede lid, 2° en 3°, van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN